

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 016549 17 Увп
Бања Лука, 04.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић предсједника вијећа, Страхине Ћурковића и Свјетлане Кнежевић чланова вијећа, уз судјеловање Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби Г. Ш. из Б. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од године, тужене Управе, у предмету излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 016549 15 У од 13.12.2016. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 04.9.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом ставом 1. изреке одбијена је тужба против оспореног акта којим је усвојена жалба Е. д.о.о. и др. из Б. изјављена против закључка Управе, број ... од године и поништен наведени закључак, а тим закључком је одбачен захтјев Е. д.о.о. Б. и др. за појединачно излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима као неблаговремен. Ставом 2. изреке пресуде одбијен је захтјев заинтересованог лица Е. д.о. Б. за признавање трошкова одговора на тужбу, а ставом 3. изреке пресуде је одбијен захтјев заинтересованог лица С. Г. за признавање трошкова одговора на тужбу.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да доношење одлуке о појединачном излагању на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима представља формалну одлуку за покретање тог поступка, а сами услови за оснивање катастра непокретности утврђивање се у том поступку у којем ће учествовати и тужилац као странка па ће се о свим приговорима и приједлозима тужиоца одлучивати у том поступку.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање пресуде (у даљем тексту захтјев) тужилац побија законитост наведене пресуде због повреде закона, другог прописа и због повреде правила поступка. Истиче да је захтјев поднио С. Г. у своје име, а не и у име осталих сувласника што је у супротности са чланом 130. став 3. Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл.

гласник РС“, број 6/12 и 10/16, у даљем тексту: Закон) на коју повреду није пазио нижестепени суд по службеној дужности у смислу члана 30. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС) па сматра да су рјешење тужене као и пресуда нижестепеног суда незаконити. Предлаже да се захтјев уважи, а побијана пресуда укине.

Тужена је доставила списе предметне управне ствари без одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, на основу одредбе члана 39. ЗУС, као и цјелокупне списе овог управног спора, а и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да се захтјевом Е. д.о.о. из Б. обратио Управи 04.07.2014. године и поновљеним захтјевом од 03.02.2015. године за појединачно излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима. Поступајући по наведеном захтјеву тужена је закључком број ... од 17.02.2015. године одбацила захтјев Е. д.о. Б. за појединачно излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима као неблаговрмен. Посупајући по жалби Е. д.о.о. Б. и др., тужена је усвојила жалбу, поништила наведени закључак и предмет вратила на поновно одлучивање. Побијаном пресудом је одбијена тужба тужиоца и одржан на снази оспорени акт.

И по оцјени овог суда, побијана пресуда је правилна јер све приговоре које је тужилац истакао у тужби, а које понавља и у захтјеву моћи ће истицати у поступку излагања у којем ће учествовати као заинтересована странка уколико су предмет излагања непокретности на којима тужилац има неко од уписаних права.

Одредбом члана 71. став 3. Закона о премјеру и катастру Републике Српске предвиђена је могућност да се катастар непокретности може основати за дио катастарске општине, а најмање за једну парцелу на основу одлуке тужене, која има карактер формалне одлуке, а не материјалног одлучивања, па ће се приговори: ко је поднио захтјев за излагање на јавни увид података о непокретностима и да ли су остали сувласници дали сагласност за подношење захтјева расправити у поступку излагања. Стога је неосновано позивање тужиоца на одредбу члана 130. став 3. Закона којом је прописан поступак уписа промјена на непокретностима и стварним правима.

Не стоји навод да нижестепени суд није испитао законитост оспореног акта у складу са одредбом члана 30. став 2. ЗУС јер је нижестепени суд у побијаној пресуди одговорио на све наводе из тужбе и о томе дао увјерљиве разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Како доношењем побијане пресуде није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС то се отуда захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић